

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1. april 1876.

Nr. 4.	Utgitt 19. januar	1951
Innhold.		
		Side
Skr. om kinematografvedtekt for Norddal		67
» om vedtekt til § 104, 3 i bygningsloven for Skoger		68
» om regulering av Johnsgårdsgrt. 13, Tromsø m. v.		68
Bestem. om innførsel og betaling av varer som er oppført på friliste og av varer som er kvantitativt begrenset, men som kan innføres fra nærmere bestemte land etter importørens valg		69
Skr. om regulering av kvartalet Brochsgate—Thorbjørnsensgate— Tobiassstredet og Glemmengaten i Fredrikstad m. v.		75
» om vedtekt til § 104, 3 i bygningsloven for Nedre Eiker		77
» om do. for Holmestrand		77
» om do. for Skjeberg		77
Res. om fredning av fuglelivet på Spannholmene i Utsira		77
» om bevilling for å utføre rørleggerarbeid for det kommunale vann- og kloakkverk i Mandal		77
» om endr. i forskr. om bemanning av norske skip		78
» om bestem. om misligholdelse av avgiftsbetaling etter prisloven		79
» om bestem. om omsetning og bruk av gummiråstoffer		79
Skr. om vedtekt til § 104, 3 i bygningsloven for Sandtorg		79
» om regulering av kvartalene Omstedgt.—Engene—Solbakken— Bragerhagen—Nedre Storgt., Drammen m. v.		80
» om at brannloven skal gjelde for strøket Seljestad—Harstadbotn i Sandtorg		80
» om vedtekt til § 113 i bygningsloven for Horten		81
Rettelser		81

Skriv frå Justis- og politidepartementet.

Etter fullmakt gjeve ved kgl. resolusjon av 16. januar 1925, jfr. lov nr. 4 av 25. juli 1913 om offentlig framsyning av kinematografbilete, stadfester Justisdepartementet vedtak av Norddal heradstyre, Møre og Romsdal fylke, i møte 15. november 1950 om kinematografvedtekt for heradet.

Vedtekta lyder slik:

§ 1. Offentleg framsyning av kinematografbilete i heradet kan ikkje finne stad utan etter løyve frå heradstyret.

8. janr.

8. janr. § 2. Filmframsyningar kan berre haldast i rom og på stader som på førehand er godkjend av politiet. Dei som har løyve til å gi offentlege filmframsyningar, skal rette seg etter dei pålegg som politiet til kvar tid gir for å halde orden eller tryggje publikum.

§ 3. Avgifta til kommunen er 10 % av billettpengane. Avgifta vert å betale samtidig med avgifta til staten. Avgiftsbeløpet kontrollerast ved utfylling av framlagt oppgaveskjema for filmframsyning.

§ 4. Ved framsyning der bileta av dei sakkundiga er godkjende berre for vaksne, må ein nøye sjå etter at barn under 16 år ikkje får tilgjenge. Heller ikkje må barn under 16 år få tilgjenge til framsyning som sluttar seinare enn kl. 20 utan at dei er saman med foreldra eller nokon som er i deira stad.

§ 5. Brot på føresegnene i denne vedtekta vert straffa etter § 339, nr. 2 i straffelova.

9. janr. **Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet med dette vedtak av Skoger herredstyre 15. desember 1950 om vedtekt til bygningslovens § 104, punkt 3, for Strømsgodset sogn i Skoger herred, Vestfold fylke.

Vedtekten lyder slik:

I rom med skråtak kan skråtaket skjære bort inntil $\frac{1}{8}$ av den kubikkmasse som ligger lavere enn 2,50 m — i eneboliger og små hus 2,35 m.

9. janr. **Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 27, jfr. § 30, i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Tromsø bystyre i møte 2. november 1949 om regulering av Johnsgårdsgate nr. 13, Tromsø.

Videre har departementet i henhold til lovens § 3 stadfestet bystyrets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til reguleringen med en del endringer foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Bebyggelsen skal være åpen villamessig som vist på reguleringskartet.

§ 2. Bygningsrådet fastsetter det antall leiligheter som tillates innredet i de enkelte hus, under hensyn til beliggenheten, tomtenes og husenes størrelse m. v.

§ 3. Ved sammenføring av 2 eller flere tomter kan bygningsrådet tillate oppført boligblokker i 3 etasjer.

§ 4. I tillegg til disse vedtekter gjelder også bygningsvedtektene for Tromsø stadfestet av departementet 18. april 1934.

Bestemmelser om innførsel og betaling av varer 10. janr.
som er oppført på friliste og om innførsel og betaling av varer som fremdeles er kvantitativt begrenset, men som kan innføres fra nærmere bestemte land etter importørens valg. I medhold av mellombels lov om innførsleforbud av 13. desember 1946 nr. 29 § 1, 2. ledd og § 4, jfr. kgl. resolusjon av 12. desember 1947 og lov om valutaregulering, har Handelsdepartementet truffet følgende bestemmelser:

1. Generelle bestemmelser:

§ 1. Handelsdepartementet utarbeider en liste over varer som av enhver uten kvantitativ begrensning kan innføres fra og betales til nærmere bestemte land i henhold til:

- a) innførsels- og valutadeklarasjon som fylles ut av importøren og avgis til henholdsvis tollvesen ved varens fortolling og valuta-bank ved varens betaling (jfr. dog § 5),
- b) innførsels- og valutalisens som automatisk er innvilget av Direktoratet for Eksport- og Importregulering, etter søknad fra importøren (jfr. dog § 5).

Av nevnte liste fremgår det om varene kan innføres og betales i henhold til lisens eller deklarasjon.

Handelsdepartementet utarbeider dessuten en liste over de land som disse varer kan innføres fra og betales til.

Varer som kan innføres og betales som nevnt i denne paragraf, betegnes som frilistevarer, og de land varene kan innføres fra og betales til, betegnes som frilisteområdet.

§ 2. Handelsdepartementet utarbeider en liste over varer som kan innføres fra og betales til nærmere bestemte land etter importørens valg. Den samlede innførsel av vedkommende vareslag fra de land importøren kan velge mellom, er imidlertid fortsatt kvantitativt begrenset.

Handelsdepartementet utarbeider dessuten en liste over de land som disse varer kan innføres fra og betales til.

Varer som kan innføres og betales som nevnt i denne paragraf, betegnes som globalkvotevarer, og de land varene kan innføres fra og betales til, betegnes som globalkvoteområdet.

§ 3. Handelsdepartementet avgjør i tvilstilfelle om en vare omfattes av de i §§ 1 og 2 nevnte varelister. Handelsdepartementet avgjør også i tvilstilfelle om et land tilhører frilisteområdet eller globalkvoteområdet.

Departementet kan foreta endringer i de utarbeidede lister.

§ 4. Betaling av friliste- eller globalkvotevarer kan bare finne sted ved overføring til det land hvorfra varene er kjøpt og bare i

10. janr. den myntenhet som er anført ved innkjøpslandet i landlisten. Med innkjøpsland forstås det land hvor selgeren av varen har sin forretning. Er varen kjøpt gjennom agent eller kommisjonær som ikke selger for egen regning, er innkjøpslandet det land hvor den egentlige selger har sin forretning.

Som betaling i innkjøpslandets valuta regnes også godskrivning av konti opprettet i norske valutabanker for banker i innkjøpslandet (konto loro).

§ 5. Er en frilistevares opprinnelsesland et annet enn innkjøpslandet og det i landlisten er oppført en annen myntenhet ved opprinnelseslandet enn ved innkjøpslandet, kan varen ikke innføres og betales i henhold til innførsels- og valutadeklarasjon, men importøren må sende søknad om innførsels- og valutalisens (skjema A-3) til Direktoratet for Eksport- og Importregulering (jfr. § 23).

Søknad om innførsels- og valutalisens for frilistevarer vil i dette tilfelle ikke bli innvilget automatisk.

Med opprinnelsesland forstås for råvarer det land hvor varen er produsert og for bearbeidede og raffinerte varer, det land hvor varen har fått sin nåværende form. Ompakking, sortering eller blanding regnes ikke som bearbeidelse.

§ 6. Frilistevarer kan ikke innlegges på frilager eller transittopplag i henhold til innførselsdeklarasjon, men bare i henhold til innførselslisen.

§ 7. En vare som fremkommer ved produksjon eller sammensetning utelukkende av frilistevarer, regnes ikke som frilistevarer med mindre den nye vare også er en frilistevarer. En vare som fremkommer ved bearbeidelse eller raffinering av en frilistevarer, regnes heller ikke som frilistevarer med mindre den nye vare også er en frilistevarer.

§ 8. En vare som er pakket i emballasje hvis verdi er uforholdsmessig stor i forhold til varens verdi, regnes ikke som frilistevarer med mindre emballasjen også er en frilistevarer.

II. Innførsel og betaling av frilistevarer i henhold til innførsels- og valutadeklarasjon.

§ 9. Ved innførsel og betaling av frilistevarer som kan innføres og betales i henhold til innførsels- og valutadeklarasjon benyttes skjema F som består av 3 eksemplarer, innførselsdeklarasjon (nr. 1), valutadeklarasjon (nr. 2) og gjenpart av innførsels- og valutadeklarasjon (nr. 3).

§ 10. Alle tre eksemplarer av skjema for innførsels- og valutadeklarasjon fylles ut på grunnlag av originalfaktura og underskrives

av den egentlige importør. For registrerte handelsfirmaer kan deklarasjonene også underskrives av den av firmaets funksjonærer som har prokura. Agenter, speditører og liknende mellommenn kan ikke underskrive deklarasjonene på vegne av den egentlige importør.

Tilføyelser, strykinger og andre rettelser på innførsels- og valutadeklarasjon tillates ikke.

§ 11. Valuta til betaling av dokumentert frakt, assurance og andre omkostninger som ikke er tatt med i fakturaen, stilles til disposisjon av valutabank uten avskrivning på valutadeklarasjonen.

§ 12. Fortolling og betaling vedrørende samme vareparti skal foretas i henhold til innførsels- og valutadeklarasjon med samme nummer.

Enhver importør skal føre bok med fortløpende fortegnelse over alle innførsels- og valutadeklarasjoner som blir utfylt av ham. Importøren skal i deklarasjonsboken gjøre merknad om deklarasjonens nummer, vareslag, fra hvilket land kjøpet er foretatt og det kvantum og beløp deklarasjonen er utfylt for samt når deklarasjonen er utfylt.

§ 13. Ved fortolling av frilisteverer som innføres i henhold til innførselsdeklarasjon, skal foruten deklarasjonen, også originalfaktura og fraktdokumenter fremlegges for tollvesenet.

Har betaling helt eller delvis funnet sted før fortolling, skal innførselsdeklarasjonen (nr. 1) ved fortollingen være påført valutabankens stempel (jfr. § 18, 2. ledd).

Finner fortolling sted før betaling, skal også valutadeklarasjonen (nr. 2) og gjenpart av innførsels- og valutadeklarasjonen (nr. 3) fremlegges for tollvesenet.

§ 14. Tollvesenet skal ved fortollingen kontrollere at:

- a) valutabankens stempel er påført innførselsdeklarasjonen i de tilfelle hvor betaling helt eller delvis har funnet sted før fortolling (jfr. § 13, 2. ledd og § 18, 2. ledd). (Ved jernbanesendinger mot etterkrav, se § 21, 2. ledd),
- b) alle rubrikker i deklarasjonen er utfylt,
- c) deklarasjonen er underskrevet av den importør som varen er fakturert til (jfr. § 10, 1. ledd),
- d) deklarasjonens rubrikker 1, 2, 3 og 4 stemmer overens med originalfakturaen (jfr. § 10, 1. ledd og § 13, 1. ledd),
- e) det vareslag som er oppført i rubrikk 2 (Vareslag i henhold til faktura) er en frilistevare som kan innføres i henhold til deklarasjon, og at statistisk nummer og varebenevnelse som er oppført i rubrikkene 8 og 9 stemmer overens med frilisten (jfr. §§ 1, 3, 7 og 8),

blir avsendt innen 1 måned etter den dag varene blir betalt.

10. janr. f) varen er kjøpt i et land som omfattes av frilisteområdet og at varens opprinnelsesland er det samme som innkjøpslandet eller at det i landlisten ved opprinnelseslandet er oppført samme myntenhet som ved innkjøpslandet (jfr. § 5, 1. ledd);
- g) det vareparti som fortolles, er i overensstemmelse med det vareslag og kvantum som er oppført i den fremlagte innførselsdeklarasjon.

§ 15. Etter at kontroll og fortolling har funnet sted, skal tollvesenet attestere innførselen på den fremlagte innførselsdeklarasjon. Blir det vareparti deklarasjonen er utfylt for, fortollet i flere sendinger, skal den etter at avskrivning er foretatt, tilbakeleveres til importøren. Når innførselsdeklarasjonen er nyttet fullt ut, skal den beholdes av tollvesenet og sendes til Direktoratet for Eksport- og Importregulering.

Finner fortolling sted før betaling, skal tollvesenet påføre tollstedets stempel på den fremlagte valutadeklarasjon (jfr. § 13, 3. ledd) og tilbakelevere denne til importøren. Skal det vareparti som innførselsdeklarasjonen er utfylt for, fortolles i flere sendinger, skal dessuten (ved første gangs fortolling) gjenpart av innførsels- og valutadeklarasjon (nr. 3) påføres tollstedets stempel og av tollvesenet sendes til Direktoratet for Eksport- og Importregulering.

§ 16. Ved kjøp av valuta i valutabank, kreditering av konto loro eller overføring over clearing til betaling til utlandet av frilistevarer som betales i henhold til valutadeklarasjon, skal foruten deklarasjonen også originalfaktura fremlegges for valutabanken.

Har fortolling helt eller delvis funnet sted før betaling, skal valutadeklarasjonen (nr. 2) ved betalingen være påført tollstedets stempel, (jfr. § 15, 2. ledd).

Finner betaling sted før fortolling, skal også innførselsdeklarasjonen (nr. 1) og gjenpart av innførsels- og valutadeklarasjonen (nr. 3) fremlegges for valutabanken.

§ 17. Valutabanken skal ved salg av valuta, kreditering av konto loro eller overføring over clearing til betaling til utlandet kontrollere at

- tollstedets stempel er påført valutadeklarasjonen i de tilfelle hvor fortolling helt eller delvis har funnet sted før betaling (jfr. § 15, 2. ledd og § 16, 2. ledd),
- alle rubrikker i deklarasjonen er utfylt,
- deklarasjonen er underskrevet av den importør som varene er fakturert til (jfr. § 10, 1. ledd),
- deklarasjonen stemmer overens med originalfaktura (jfr. § 10, 1. ledd og § 16, 1. ledd),

e) det vareslag som er oppført i rubrikk 2 (Vareslag i henhold til 10. janr. faktura) er en frilistevare som kan betales i henhold til deklarasjon og at statistisk nummer og varebenevnelse som er oppført i rubrikkene 8 og 9 stemmer overens med frilisten (jfr. §§ 1, 3, 7 og 8),

f) varene er kjøpt i et av de land som omfattes av frilisteområdet og at varenes opprinnelsesland er det samme som innkjøpslandet eller at det i landlisten ved opprinnelseslandet er oppført samme myntenhet som ved innkjøpslandet (jfr. § 5, 1, ledd),

g) betalingsland og innkjøpsland stemmer overens,

h) de i § 19 nevnte betingelser foreligger ved forskuddsbetaling.

§ 18. Etter at kontroll har funnet sted, avskriver valutabanken på den fremlagte valutadeklarasjon det beløp som betales. Fra trekkes det ved betaling ekstrarabatt eller provisjon som vedkommende importør etter anmodning fra den utenlandske selger betaler i norske kroner til agent fast bosittende her i landet, skal det gjøres merknad om dette på valutadeklarasjonen. Skal det beløp valutadeklarasjonen er utfyllt for, betales delvis, skal vedkommende importør fylle ut et delbetalingsskjema som fås i bankene. Delbetalingsskjemaet skal fylles ut i samsvar med de til enhver tid gjeldende bestemmelser fra Norges Bank og benyttes av vedkommende valutabank ved innsendelse av valutaoppgave til Norges Bank. Valutadeklarasjonen skal etter at avskrivning er foretatt, tilbakeleveres til importøren. Når valutadeklarasjonen er nyttet fullt ut, skal den beholdes av valutabanken og sendes Direktoratet for Eksport- og Importregulering gjennom Norges Bank.

Ved siste delbetaling skal valutadeklarasjonen heftes til delbetalingsskjemaet.

Finner betaling sted før fortolling, skal valutabanken påføre bankens stempel på den fremlagte innførselsdeklarasjon (jfr. § 16, 3. ledd) og tilbakelevere denne til importøren. Skal det beløp som valutadeklarasjonen er utfyllt for, betales delvis, skal dessuten (ved første gangs betaling) gjenpart av innførsels- og valutadeklarasjonen (nr. 3) påføres valutabankens stempel og av banken sendes til Direktoratet for Eksport- og Importregulering gjennom Norges Bank.

§ 19. Kjøp av valuta i valutabank, kreditering av konto loro eller overføring over clearing til forskuddsbetaling til utlandet av frilistevare som betales i henhold til valutadeklarasjon kan tilbates når

- a) det av originalfakturaen og deklarasjonen tydelig fremgår at forskuddsbetaling av varene skal finne sted,
- b) det er vanlig at forskuddsbetaling skjer,
- c) importøren fremlegger dokumentasjon som viser at varepartiet blir avsendt innen 1 måned etter den dag varene blir betalt.

10. janr. § 20. Har enten fortolling eller betaling funnet sted helt eller delvis og det viser seg at en utfylt innførsels- eller valutadeklarasjon ikke vil bli benyttet som opprinnelig forutsatt, skal den ubenyttede innførsels- eller valutadeklarasjon av vedkommende importør straks sendes Direktoratet for Eksport- og Importregulering med redegjørelse om hvorfor innførselen eller betalingen ikke kan gjennomføres.

§ 21. Handelsdepartementet gir tillatelse til at sendinger med jernbane fra Sverige og Danmark samt ekspressgodssendinger fra England over kontinentet kan belegges med etterkrav når godsets verdi ikke overstiger n. kr. 500,00 (sv. kr. 350,00, d. kr. 500,00 og £ 25-0-0) pr. sending.

Valutadeklarasjonen kan bare brukes en gang. For øvrig behandler vedkommende jernbanekontor deklarasjonen på samme måte som valutabank (jfr. §§ 16, 17 og 18). Etter at avskrivning er foretatt, sendes deklarasjonen til Direktoratet for Eksport- og Importregulering gjennom Norges Statsbaners Kontrollkontor og Norges Bank.

§ 22. Tap av innførselsdeklarasjon skal i de tilfelle hvor valuta-deklarasjonen er benyttet helt eller delvis, og tap av valutadeklarasjon skal i de tilfelle hvor innførselsdeklarasjonen er benyttet helt eller delvis, meldes til Direktoratet for Eksport- og Importregulering.

Utfylling av ny deklarasjon eller utstedelse av kopi av den tapte deklarasjon må ikke finne sted før tapet er meldt.

III. Innførsel og betaling av frilistevarer i henhold til innførsels- og valutalisens.

§ 23. Søknad om innførsels- og valutalisens (skjema A-3) for frilistevarer sendes Direktoratet for Eksport- og Importregulering kort tid før levering eller betaling skal finne sted.

Innførsels- og valutalisens for frilistevarer gis i alminnelighet en gyldighetsfrist på 3 måneder.

Skal en friliste vare forskuddsbetales og varens leveringstid er lenger enn 3 måneder eller det i forbindelse med kjøpet ytes kreditt som medfører at varene ikke vil bli betalt innen lisensens vanlige gyldighetsfrist (3 måneder), skal importøren gjøre oppmerksom på dette i lisenssøknaden og oppgi når henholdsvis innførsel eller betaling vil finne sted. Innførsels- eller valutalisensen vil i disse tilfelle på grunnlag av de opplysninger som fremgår av søknaden bli gitt en tilstrekkelig lang gyldighetsfrist.

Skal en friliste vare innføres til konsignasjonslager, skal ved-

kommende importør i lisenssøknaden opplyse om når varene antas 10. janr. å ville være solgt fra lager og om når siste overføring av valuta til betaling av varene antas å ville finne sted. Valutalisensen vil i dette tilfelle på grunnlag av de opplysninger som fremgår av lisenssøknaden bli gitt en tilstrekkelig lang gyldighetsfrist.

Gyldighetsfristen for innførsels- og valutalisenser for frilistevarer kan vanligvis ikke forlenges.

§ 24. Bestemmelser av 23. juni 1950 til gjennomføring av den alminnelige innførselsregulering kommer for øvrig til anvendelse.

IV. Innførsel og betaling av globalkvotevarer.

§ 25. Bestemmelser av 23. juni 1950 til gjennomføring av den alminnelige innførselsregulering kommer til anvendelse.

V. Ikrafttredelsesbestemmelser.

§ 26. Disse bestemmelser trer i kraft fra 1. februar 1951 for så vidt angår innførsel og betaling av frilistevarer i henhold til innførsels- og valutadeklarasjon og innførsels- og valutalisens. Fra samme tidspunkt oppheves Handelsdepartementets bestemmelser av 15. oktober 1949 om import av varer som er oppført på friliste og om import av varer som fremdeles er kvantitativt begrenset, men som kan importeres fra nærmere bestemte land etter importørens valg, samt Handelsdepartementets bestemmelser av 23. juni 1950 om endring av Handelsdepartementets bestemmelser av 15. oktober 1949.

De i § 1 nevnte lister er inntatt i Melding fra Handelsdepartementet nr. 1 for 1951 og gjelder fra 1. februar 1951.

§ 27. Bestemmelsene for så vidt angår innførsel og betaling av globalkvotevarer trer i kraft fra den tid Handelsdepartementet bestemmer.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Fredrikstad bystyre i møte 14. desember 1950 om regulering av kvartalet Brochsgate—Thorbjørnsensgate—Tobiasstredet og Glemmengaten, Fredrikstad.

Videre har departementet i henhold til lovens § 3 stadfestet bystyrets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Det regulerte område er på planen vist med reguleringsgrense. Innenfor denne begrensningsslinje skal bebyggelsen plasseres i forhold til gatene som vist på planen.

10. janr. § 2. Bygningene skal oppføres av mur eller betong med etasje-skillere av brannfast materiale.

§ 3. Bebyggelsen kan innredes til beboelse, forretninger, kontor og lagerlokaler som etter bygningsrådets skjønn ikke medfører ulemper for naboene. Bygningsrådet kan bestemme at forretninger, lagerlokaler, bedrifter osv. som antas å ville medføre ulemper henvises til industristrøk.

§ 4.

1. Kvartalet skal ha randbebyggelse med byggedybde som planen viser.

2. Tallene på blokkene angir det maksimalt tillatte antall etasjer bygningen skal ha. De maksimalt tillatte gesimshøyder er angitt på planen.

Tilbaketrunkne etasjer tillates ikke.

Gårdsplass kan tillates overbygget i 1. etasjehøyde (4 m).

3. Fra bestemmelse i punkt 1 og 2 kan bygningsrådet med helse- rådets — for større høyde også brannstyrets — samtykke til- late endringer innenfor rammen av bygningsloven, når det er tilrådelig for lysforholdene og bebyggelsens utseende mot gate og gårdstrøm. Bygningsrådet skal hvor det gjør unntak fra byggedybder og etasjeantall sende underretning til vedkommende departement om disse endringer.

Hvis bygningsrådet tillater bygninger oppført i et lavere etasjeantall enn forutsatt i planen og bygningen senere aktes oppført i full høyde skal bygningens konstruksjoner dimensjo- neres slik at det senere kan påbygges til full regulert høyde. Det må sendes inn byggeanmeldelse med tegninger for hele det prosjekterte bygg.

§ 5. Bygningsrådet skal ved sin behandling av byggeanmeldelser ha for øyet at bebyggelsen får en god form og materialbehandling og at bygninger i samme byggelinje får en harmonisk utformning (f. eks. hva takvinkel angår). Branngravler som etter bygningsrådets skjønn blir stående synlig mer enn ett år, må gis samme overflate- behandling som fasaden mot gaten.

§ 6. Det tillates ikke trapper som springer fram foran gate- linjen.

§ 7. Ved siden av disse vedtekter gjelder bestemmelsene i byg- ningsloven og bygningsvedtektene.

§ 8. Etter at vedtektene er trådt i kraft er det ikke tillatt ved private servitutter å etablere forhold som strider mot disse vedtekter.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet. 10. janr.
I medhold av lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 § 3 stadfester departementet vedtak av Nedre Eiker herredstyre 5. desember 1950 om vedtekt for Nedre Eiker, Buskerud fylke, til bygningslovens § 104, punkt 3.

Vedtekten lyder slik:

I rom med skråtak kan skråtaket skjære bort inntil $\frac{1}{8}$ av den kubikkmasse som ligger lavere enn 2,5 m — i eneboliger og små hus 2,35 m.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

10. janr.

I medhold av lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 § 3 stadfester departementet vedtak av Holmestrand bystyre 15. desember 1950 om vedtekt for Holmestrand til bygningslovens § 104, punkt 3.

Vedtekten lyder slik:

I rom med skråtak kan skråtaket skjære bort inntil $\frac{1}{8}$ av den kubikkmasse som ligger lavere enn 2,50 m — i eneboliger og små hus 2,35 m.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

10. janr.

I medhold av lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 § 3 stadfester departementet vedtak av Skjeberg kommunestyre 19. desember 1950 om vedtekt for Skjeberg kommune, Østfold fylke, til bygningslovens § 104, punkt 3.

Vedtekten lyder slik:

I rom med skråtak kan skråtaket skjære bort inntil $\frac{1}{8}$ av den kubikkmasse som ligger lavere enn 2,50 m — i eneboliger og små hus 2,35 m.

Kongelig resolusjon.

12. janr.

I samsvar med lov om naturfredning 25. juli 1910, (jfr. lov 14. juli 1916), skal fuglelivet på Spannholmene, Utsira herred, Rogaland fylke, være fredet mot forstyrrelse av enhver art.

Eggsanking og all jakt og fangst skal være forbudt. I tiden april—august skal landstigning på holmene være forbudt, med unntak for grunneierne, for den som grunneierne gir særskilt tillatelse, samt for nødvendig tilsyn av fyrlekta.

Kongelig resolusjon.

12. janr.

I. I medhold av lov om håndverksnæring av 25. juli 1913 § 39, 3. ledd fastsettes:

Rørleggerarbeid, som har forbindelse med innretninger

12. janr. tilhørende det kommunale vann- og kloakkverk i Mandal må innen Mandal kommune ikke utføres av andre enn dem som får formannskapetets bevilling til det.

Overtredelse av denne bestemmelse straffes etter straffelovens § 332.

For bevillingens meddelelse, varighet og opphør fastsettes:

1. Godkjenning gis til bestemt person som har fylt 25 år og som vil drive rørleggerfaget som næring.

1. Han må ha:

- a) Håndverksbrev som rørlegger.
- b) Avgangsvitnesbyrd fra lærlingskole eller attest for tilsvarende teoretisk utdanning.
- c) Attest for økonomisk vederheftighet.
- d) Attest for hederligandel.
- e) Undertegnet forpliktelse til å overholde gjeldende reglement og bestemmelser.

2. Godkjenning gis inntil videre.

Den kan tilbakekalles av formannskapet når vedkommende:

- a) Ikke lenger tilfredsstiller vilkårene for å få bevilling.
- b) Gjør seg skyldig i mislig forhold eller for øvrig gir berettiget grunn til klage.

II. Denne resolusjon trer i kraft 1. februar 1951.

12. janr. **Kongelig resolusjon.**

§ 8 i de ved kgl. resolusjon av 22. september 1950 fastsatte forskrifter om bemanning av norske skip forandres således at den får følgende ordlyd:

§ 8. Bysse- og messepersonalet.

1. Det bysse- og messepersonale som er nødvendig av hensyn til besetningen, bestemmes etter besetningens størrelse, bysse- og messepersonalet ikke medregnet. Dette personale skal minst utgjøre på skip med:

a. over 5, men ikke over 10 manns besetning:

1 kokk eller 1 kokekyndig mann,

b. over 10, men ikke over 15 manns besetning:

1 stuert og 1 kokk,

c. over 15, men ikke over 20 manns besetning:

1 stuert, 1 kokk og 1 messegutt,

d. over 20, men ikke over 24 manns besetning:

1 stuert, 1 kokk, 1 byssegutt og 1 messegutt,

e. over 24, men ikke over 32 manns besetning:

1 stuert, 1 kokk, 1 byssegutt og 2 messegutter,

f. over 32, men ikke over 42 manns besetning:

1 stuert, 2 kokker, 1 byssegutt og 2 messegutter,

g. over 42 manns besetning:

1 stuert, 2 kokker, 2 byssegutter, 2 messegutter og 1 salonggutt.

På lasteskip som har ombord 6 eller flere passasjerer, skal det dessuten være ansatt minst:

1 salonggutt eller salongpike.

2. Med kokk forstås den som i henhold til bestemmelsene i lov av 6. mai 1949 om kokker og stuerter på fartøyer av handelsmarinen er berettiget til å gjøre tjeneste som kokk og med stuert forstås den som i henhold til samme lov er berettiget til å gjøre tjeneste som stuert.

Kongelig resolusjon.

I medhold av mellombels lov av 30. juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd, jfr. lov nr. 3 av 5. desember 1947 § 1, siste ledd, fastsettes bestemmelser om mislighold av avgiftsbetaling etter prisloven, i samsvar med et framlagt utkast.

Utkastet lyder så:

§ 1. Dersom avgifter som er pålagt i reguleringssøyemed etter prisloven ikke betales i rett tid, skal det svares strafferente med en halv prosent for hver måned eller del av måned fra forfallsdag inntil betaling skjer. Avgiften med renter og omkostninger kan innføres ved utpanting.

§ 2. Disse bestemmelser trer i kraft straks. Samtidig oppheves de hittil gjeldende bestemmelser om strafferenter og inndrivning ved mislighold av avgiftsbetaling som er fastsatt i samband med avgiftspålegg etter prislovens § 5.

Kongelig resolusjon.

I medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14. mai 1917 § 1, bestemmes:

Omsetning og bruk av gummiråstoffer skal skje etter bestemmelser som gis av Handelsdepartementet eller den dette myndiger.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

I medhold av lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 § 3 stadfester departementet med dette vedtak av Sandtorg herredstyre

12 janr.

12. janr.

12. janr.

12. janr.

12. janr. 14. desember 1950 om vedtekt for Sandtorg herred, Troms fylke, til bygningslovens § 104, punkt 3.

Vedtekten lyder slik:

I rom med skråtak kan skråtaket skjære bort inntil $\frac{1}{8}$ av den kubikkmasse som ligger lavere enn 2,50 m — i eneboliger og små hus 2,35 m.

12. janr. Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Drammen bystyre i møte 14. desember 1950 om regulering og bebyggelsesplan for kvartallene Omstedgate—Engene—Solbakken—Bragerhagen—Nedre Storgate, Drammen.

Videre har departementet i henhold til lovens § 3 stadfestet bystyrets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til reguleringen med enkelte endringer foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

1. Bebyggelsen skal være av brannfaste materialer og oppføres i det antall etasjer, som er angitt på planen.

2. Husene plasseres som vist på planen.

Husets form blir fastsatt ved bygningsanmeldelsens approbasjon.

3. Ensartet arkitektur, materialbehandling og farge må gjennomføres kvartalsvis eller i samme byggeflukt etter bygningsmyndighetenes bestemmelse.

4. Mot regulerte veier skal grøntanleggene avsluttes med kantstein. Gjerde tillates ikke oppsatt. Hvis bygningsmyndighetene finner det påkrevet må der oppføres forstøtningsmur. Eventuelle terrasse-ringer og forstøtningsmurer på tomtene skal utføres etter tegninger og av materialer godkjent av bygningsmyndighetene.

5. Tomtene må ikke beplantes så det virker sjenerende for naboer eller noen leilighet.

6. Utvendige søppelkasser tillates ikke.

Tørkeplassen skal dekkes med plantninger.

Plasseringen skal godkjennes av bygningsmyndighetene.

Der skal oppsettes felles antenneanlegg for hver bygningsblokk.

7. Unntak fra disse vedtekter kan tillates av bygningsmyndighetene innenfor bestemmelsene i bygningsloven og bygningsvedtektene for Drammen.

12. janr. Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

I henhold til § 65 i lov om brannvesenet av 15. august 1908 godkjenner departementet, i samsvar med vedtak av Sandtorg herredstyre 15. april 1946, at loven skal gjøres gjeldende for strøket

Seljestad—Harstadbotn, S a n d t o r g herred i Troms fylke, innenfor 12. janr. de samme grensene som bygningsdistriktet. Grensene er inntatt i Norsk Lovtidend, 1. avdeling for 1930, side 688.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

12. janr.

I medhold av lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 § 3 stadfester departementet med dette vedtak av Horten bystyre 5. juni 1950 om vedtekt for Horten til § 113 i bygningsloven.

Vedtekten lyder slik:

Trebygninger for beboelse kan oppføres i samsvar med bestemmelserne i lovens §§ 114 og 115 i de strøk som ligger utenfor følgende område: Fra sjøen opp Salmakergata til Storgata, denne ut til Sollistrandsveien, videre Storgata tilbake fra Jotagata til Asylgata, denne opp til C. Andersensgate, C. Andersensgate til Prestegata, denne opp til Nedre Bjerggate, denne fram til Østre Braarudgate, denne fram til Ollebakken, denne ned til krysset ved Kirkegården, Oregata ut til Storgata, videre følges grensen ved statens grunn langs Lystlunden ned til stranda.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

13. janr.

Rettelser.

1950

- Side 1151. Lov om norsk riksborgarrett. I linje 8 nedenfra står «innmelding»; skal være «inn melding».
- » 1198. Lov om jordskifte o. a. Ordet «jordskifteavlinga» i § 7 siste ledd er feil for «jordskifteavdelinga».

Utgiver: Statsrådsekretariatet.

Grøndahl & Søns boktrykkeri, Oslo.

